

9, ministerieriet for Grønland, herunder lønafregning med de ansatte, som efter landstingets opfattelse ikke kan fortsætte deres virke, f. eks. i Den kgl. Grønlandske Handel, ministeriet for Grønland, Grønlands Tekniske Organisation og/eller ved landshøvdinge-embedet.

Ændringsforslaget tilsigter en mere menneskeværtdig tilværelse for den grønlandske befolkning. Det er en kendsgerning, at den hidtidigt førte Grønlandspolitik fuldstændigt er slået fejl. Det ulykkeligt store antal selvmord f. eks. er rystende eksempler på, hvad overformynderi, barnepigementalitet, bedrevidende umyndiggørelse og kolonisations-politik er resulteret i.

Fremskridtspartiet mener, at et reelt grønlandsk hjemmestyre kun kan blive af såvel menneskelig som økonomisk værdi, såfremt grønlænderne selv får lov at anvende de fra Danmark nødvendige tildelte bevillinger. En sådan fremtidig menneskevenlig fremgangsmåde vil medføre langt større selvrespekt og ansvarsfølelse, ligesom det forventes, at en lang række af de nuværende tåbelige bureaukratiske og udgiftskrævende ordninger vil forsvinde, når grønlænderne selv får lov at luge ud.

Den anførte bevilling skal også dække de udgifter, der er påløbet, og som det Grønlandske Landsting finder ønskelige vedr. de grønlandske luftfartsudgifter, som omhandles i § 16.2 og 20.02.

Til nr. 1140

Dansk udenrigstjeneste skal i fremtiden bygge meget mere på de kontakter, som dansk erhvervsliv igennem en lang årrække har opbygget. F. eks. er det langt bedre at ØK, A. P. Møller og andre danske internationalt prægede erhvervsvirksomheder, i tæt samarbejde med udenrigsministeriet, er Danmarks officielle repræsentanter med diplomatisk status. Alle skatteyderbetalte repræsentationer i udlandet, bortset fra ambassaden i Bruxelles, nedlægges. FN missionen decimeres, når Danmark ophører med at deltage i store dele af arbejdet i FN (tomgangsmøllen). Danske repræsentationer kan opretholdes, såvidt erhvervslivet bekoster dem og stiller fornøden sikkerhed for, at det opfylder sine forpligtelser i så henseende. I øvrigt kan danske erhverv købe de hidtidige ambassadefaciliteter, således at disse ikke går til spilde i de tilfælde, hvor de måtte rumme noget fornuftigt.

Der skæres væsentligt ned på tjenesterejser, befordring, ligesom kontorholdsudgifterne halveres, idet udenrigsministeriet ophører med en række overflødige kommunikationsopgaver. Huslejeudgiften i Danmark formindskes, ved at ministeriet afgiver en del af de nu benyttede lokaler, som bliver overflødige, når de anliggender, som ministeriet beskæftiger sig med, bliver langt færre og langt enklere.

Alle bygninger i udlandet afhændes, og konto 20's materialanskaffelser (herunder »nyoprettede statsmøblering«) forsvinder næsten helt og aldeles.

Husleje i udlandet nedtrappes væsentligt, idet disse huslejeaftaler opsiges så hurtigt som muligt. Det forudsættes desuden, at vi ikke kun trækker os ud af enhver form for bistandsarbejde, bilateralt samt inden for FN og de oversøiske udlånsbanker. Også i EF-samarbejdet gør vi det klart, at der må indgås nye aftaler, der inden for kort tid fritager Danmark for u-landshjælp via EF. Fremover vil vi søge at påvirke EF i øvrigt til at føre en politik, der ikke længere inkluderer bistandsaftaler med andre lande.

Derhos nedlægges DANIDA og sekretariatsfunktionen inden for det internationale udviklingsarbejde. Danmark ophører med at beskæftige sig med skatteyderbetalt deltagelse i Nord-Syd-problematikken og den euro-arabiske dialog samt de tusindvis af andre udenrigske gøremål, som vi alligevel ingen væsentlig indflydelse kan øve på til nævneværdig gavn for den danske befolkning. Al pressetjeneste ophører, og indblanding i erhvervslivets forhold sker kun, når fremmede stater krænker danske interesser.

Når besparelsen ikke er foreslået større, beror det blandt andet på opsigelsesfrister, samt at der, efter som udlandsrepræsentationen nedlægges, bliver behov for, at den nye og moderniserede udenrigstjeneste i flere enkelttilfælde udsender eksperter fra Danmark til at løse konkrete sager på stedet.